

opusdei.org

Contemplació dels misteris de llum en mp3

Aquest és el text i l'àudio dels misteris de llum del llibre "Sant Rosari" de sant Josepmaria.

04/06/2020

PER CONTEMPLAR

Disponible també a [Soundcloud](#),
[ivoox](#)

Primer misteri de llum. Baptisme del Senyor

Llavors Jesús se n'anà de la Galilea, al Jordà perquè Joan el bategés[...]. I una veu des dels cels digué: —Aquest és el meu Fill, l'estimat, en qui m'he complagut (Mt 3, 13.17).

En el Baptisme, el Nostre Pare Déu ha pres possessió de les nostres vides, ens ha incorporat a la de Crist i ens ha enviat l'Esperit Sant.

La força i el poder de Déu il·luminen la faç de la terra.

Abrandarem el món amb les flames del foc que has vingut a portar a la terra!... I la llum de la teva veritat, Jesús nostre, il·luminarà les intel·ligències, en un dia sense fi.

Jo et sento clamar, Rei meu, amb veu viva, que encara vibra: *ignem veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur?* —I contesto —tot jo—

amb els meus sentits i les meves
potències: *ecce ego: quia vocasti me!*

El Senyor ha posat en la teva ànima
un segell indeleble, per mitjà del
Baptisme: ets fill de Déu.

Nen: ¿no t'encens en desigs de fer
que tothom l'estimi?

Segon misteri de llum. Les noces de Canà

Entre tants de convidats d'una
d'aquestes sorolloses noces
camperoles, a les quals hi van
persones de diversos pobles, Maria
s'adona que manca el vi (cfr. *Jo 2, 3*).
Només Ella ho veu, i de seguida. Que
familiars se'ns fan les escenes de la
vida de Crist! Perquè la grandesa de
Déu, conviu amb les coses ordinàries,
amb allò que és corrent. És propi
d'una dona, i d'una mestressa de
casa atenta, advertir un descuit, estar
per aquests petits detalls que fan

agradable l'existència humana: i així va actuar Maria.

—*Feu tot allò que Ell us digui (Jo 2, 5).*

Implete hydrias (Jo 2, 7), ompliu les piques, i ve el miracle. Així, amb aquesta senzillesa. Tot ordinari. Ells complien el seu ofici. L'aigua estava a l'abast. I és la primera manifestació de la Divinitat del Senyor. Allò més vulgar esdevé extraordinari, sobrenatural, quan tenim la bona voluntat d'atendre a allò que Déu ens demana.

Vull, Senyor, abandonar la cura de tot el que és meu en les teves mans generoses. La nostra Mare —la teva Mare!— a hores d'ara, com a Canà, t'ha fet a cau d'orella: no en tenen!...

Si la nostra fe és dèbil, acudim a Maria. Pel miracle de les noces de Canà, que Crist va fer atenent el prec de la seva Mare, *els seus deixebles cregueren en Ell (Jo 2, 11)*. La nostra

Mare intercedeix sempre davant el Fill perquè ens atengui i se'ns mostri, de tal manera que puguem confessar: Tu ets el Fill de Déu.

—Dóna'm, oh Jesús, aquesta fe, que de debò desitjo! Mare meva i Senyora meva, Maria Santíssima, fes que jo cregui!

Tercer misteri de llum. L'anunci del Regne de Déu

—*S'ha complert el temps i és a prop el Regne de Déu; convertiu-vos i creieu en l'Evangelí (Mc 1, 15).*

Tota la gent anava cap a ell, i els ensenyava (Mc 2, 13).

Jesús veu aquelles barques a la vora i puja a una d'elles. Amb quina naturalitat es fica Jesús en la barca de cadascun de nosaltres! Quan t'acostis al Senyor, pensa que està sempre molt a prop teu, dintre de tu:

regnum Dei intra vos est (Lc 17, 21).

El trobaràs al teu cor.

Crist ha de regnar, abans que res, en la nostra ànima. Perquè ell regni en mi, em cal la seva gràcia abundosa: només així, fins i tot l'últim batec, l'últim alè, la mirada menys intensa, el mot més corrent, la sensació més elemental es traduiran en un *hosanna* al meu Crist Rei.

Duc in altum. —Mar endins! —Refusa el pessimisme que et fa covard. *Et laxate retia vestra in capturam* —i llança les teves xarxes per a pescar.

Hem de confiar en aquests mots del Senyor: ficar-se a la barca, empunyar els remes, hissar les veles, i llançar-se a aquest mar del món que Crist ens dóna com a heretat.

Et regni eius non erit finis. —I el seu Regne no tindrà fi!

No et fa content treballar per un regnat així?

Quart misteri de llum.

Transfiguració del Senyor

I es va transfigurar davant d'ells: la seva cara resplendí com el sol i els seus vestits es tornaren blancs com la llum (Mt 17, 2).

Jesús: veure't, parlar-te! Romandre així, contemplant-te, abismat en la immensitat de la teva bellesa i no parar mai, en aquesta contemplació! Oh, Crist, qui et veiés! Qui et veiés per quedar ferit d'amor a Tu!

I es va sentir una veu, del núvol estant, que deia: Aquest és el meu Fill, l'estimat, en qui m'he complagut: escolteu-lo (Mt 17, 5).

Senyor nostre, aquí ens tens disposats a escoltar tot allò que vulguis dir-nos. Parla'ns; estem atents a la teva veu. Que la teva

conversació, caient en la nostra ànima, inflami la nostra voluntat perquè es llanci fervorosament a obeir-te.

Vultum tuum, Domine, requiram (Ps 26, 8), cercaré, Senyor, el teu rostre. M'il·lusiona tancar els ulls, i pensar que arribarà el moment, quan Déu vulgui, que podré veure'l, no com per mitjà d'un mirall, i en imatges obscures... sinó cara a cara (1 Cor 13, 12). Sí, el meu cor té set de Déu, del Déu viu: ¿quan vindré i veuré la faç de Déu? (Ps 41, 3).

Cinquè misteri de llum. Institució de l'Eucaristia

Abans de la festa de la Pasqua, sabent Jesús que li havia arribat l'hora de passar d'aquest món al Pare, ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a la fi (Jo 13, 1).

Es feia de nit en el món, perquè els ritus vells, els signes antics de la

misericòrdia infinita de Déu amb la humanitat es realitzarien plenament obrint el camí a una veritable albada: la nova Pasqua. L'Eucaristia fou instituïda a la nit, avançant-se a preparar el matí de la Resurrecció.

Jesús es va quedar a l'Eucaristia per amor..., per tu.

—S'hi va quedar, sabent com el rebrien els homes... i com el reps tu.

—S'hi va quedar, perquè el mengis, perquè el visitis i li expliquis les teves coses i, tot tractant-lo en l'oració a prop del Sagrari i en la recepció del Sagrament, te n'enamoris més cada dia, i facis que d'altres ànimes —moltes!— segueixin igual camí.

Nen bo: els amadors de la terra, ¡com besen les flors, la carta, el record del qui estimen!...

—I tu, ¿podràs oblidar-te alguna vegada que el tens sempre al teu costat... a Ell!? —T'oblidaràs... que el pots menjar?

—Senyor, que no torni a volar arran de terra!, ¡que estigui sempre il·luminat pels raigs del Sol diví — Crist— en l'Eucaristia!, ¡que el meu vol no s'interrompi fins que no trobi el repòs del teu Cor!

PER RESAR

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/article/misteris-de-llum/](https://opusdei.org/ca/article/misteris-de-llum/)
(02/04/2026)